

ikke gaaet til denne Bestemmelse uden med Bevidsthed om, hvad den indeholdt — i alt Fald ikke fra Regeringens Side.

Breinholt-Vandborg: Over for den sidste Bemærkning fra den højtærede Indenrigsminister om, at det var fejlagtigt, naar jeg havde anført, at denne Sag ikke havde været til nogen grundig Behandling i Finansudvalget, skal jeg blot henvise til de Udtalelser, der faldt ved 3dje Behandling, deriblandt Udtalelser fra et Par af Udvalgets egne Medlemmer, blandt andet fra et Medlem, der indrømmede, at den havde været til Forhandling, men kun kort, det var gaaet ganske ud af hans Hukommelse, hvad der var Tale om. — Med Hensyn til Udtalelsen om, at Lods-ejerne ved fremtidige Udvidelser ikke havde nogen synderlig Interesse af, om de bleve liggende som hidtil under Ministerens Afgørelse, eller om de bleve lagte under Havnevesenet eller Københavns Kommune, skal jeg dog fremføre en saa vigtig Autoritets Udtalelse i det andet Ting som Hans Ekscellence Konseilspræsidenten. Han sagde dernede: „Med Hensyn til Spørgsmaalet i øvrigt fremdrog det ærede Medlem“ — det var N. Andersen — „det Fremtidsbillede, at man udvidede Havnens Grænser mod Nord, endogsaa betydelig mod Nord. Jeg ved ikke, om dette paatænkes, men jeg kan i øvrigt forstaa, at hvis man kom til dette, at man udvidede Havnen mod Nord forbi Tuborg Havn, kunde der af denne Bestemmelse vel flyde nogen Ulejlighed.“ Det er altsaa den ærede Konseilspræsidentens Mening, at der vil kunne flyde Ulejlighed og Byrder for de paagældende Lodsejere, naar Havnen udvides mod Nord. Det er i alt Fald hans Udtalelse, og han talte vel den Gang særlig paa den ærede Indenrigsministers Vegne, for saa vidt jeg forstod det. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at det vil kunne volde Vanskeligheder. Særlig vil det kunne volde Vanskeligheder, hvis der bliver Tale om, hvad der vel egentlig er Tale om allerede, Havneanlæg, som Københavns Havn eller Frihavnen kunde finde vare konkurrerende Anlæg. Der maatte man jo dog langt, langt hellere søge at faa Indenrigsministeriets Afgørelse end faa Afgørelsen f. Eks. af den konkurre-

rende Part. Det forekommer mig at være ret indlysende. — Der er jo imidlertid fra den højtærede Indenrigsministers Side udtalt en Frygt for, at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag skal kunne lægge Lovforslagets Gennemførelse alvorlige Hindringer i Vejen. Jeg tillod mig før at udtale, at jeg ikke kunde tro det, men jeg skal ikke nægte, at jeg ser en ikke ringe Bekræftelse af denne Frygt i de Udtalelser, vi hørte fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som jeg antager ved bedre Besked med det andet Tings Forhold end nogen anden her i Salen, i alt Fald langt bedre end jeg, og da jeg efter hans Udtalelse maa antage, at der virkelig er Fare for, at det andet Ting kunde ville finde denne lille Ændring uantagelig, skal jeg bekvemme mig til, omendskønt med stor Selvovertindelse, at tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget er altsaa taget tilbage af Forslagsstilleren. Jeg skal efter Forretningsordenen spørge, om nogen vil optage det? (Ophold). Da det ikke sker, er Ændringsforslaget dermed bortfaldet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C., Sp. 89—92) og *dets Overgang til 3dje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Derefter gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Feldborg Skovdistrikts Deling i 2 Skovdistrikter m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1675.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sattes til Forhandling under et.